

În incinta perimetrului deschis deocamdată, sînt prezentate vestigii din secolele IV, VI, X—XI, premergătoare fazei voievodale, cît și urme materiale datînd din epoca medievală, care punctează marile etape de construcții, amplificări și refaceri, începînd din a doua jumătate a secolului XIV pînă în secolul al XVIII-lea.

Zidurile, devenite ele însele obiecte de muzeu, aduc în fața privitorului, cu o mare forță de convingere, eforturile unor personalități de seamă din istoria patriei, domnitori care s-au distins prin politica lor de neatinzare, de păstrare nealterată a ființei neamului nostru.

Căci, așa cum spunea în cuvîntul inaugural tovarășul Amza Săceanu, președintele Comitetului municipal București pentru cultură și educație socialistă, „noul muzeu... este în esență nu numai o succesiune de dovezi materiale ale unei istorii subcunoscute pe care au înfruntat-o cu eroism înaintașii noștri, ci și o ilustrare concretă a capacității creatoare, a gustului de trăinicie și frumos pe care zecile de

generații de meșteșugari le-au împlîntat în ziduri, l-au dăltuit în piatră, l-au așternut pe vase, pe obiecte de podoabă”.

Rezolvarea muzeotehnică adoptată merită o mențiune aparte. Și aceasta pentru că, pe lângă marcarea atentă a fazelor constructive și a restaurărilor recente, expunerea în vitrine a obiectelor găsite în săpătură permite o imagine limpede a relației om-monument, personalizează pe acei meșteri anonimi care au trudit la realizarea Palatului voievodal în diferitele sale etape de existență.

Prin deschiderea acestei noi unități, Bucureștiul s-a îmbogățit cu un obiectiv capabil să rețină îndelung atenția vizitatorilor.

În încheiere, ne simțim datori să subliniem competența, corectitudinea și pasiunea colectivului care a lucrat la realizarea muzeului (arheologii Panait I. Panait și Aristide Ștefănescu, împreună cu arhitectul Nicolae Pruncu).

M.D.

1 1 I U N I E 1 8 4 8 — 1 9 7 2

La împlinirea celor 124 de ani de la grandiosul eveniment revoluționar de la 1848 au avut loc o serie de manifestări sărbătorești în întreaga țară.

Printre evocările omagiale organizate cu acest prilej se numără și simpozionul realizat de Muzeul de istorie a municipiului București, în chiar incinta Casei memoriale „Nicolae Bălcescu”, în ziua de 11 iunie, zi în care la 1848 Gheorghe Bibescu semnase proclamația și fusese acceptată formarea unui guvern provizoriu.

Cu multă inițiativă, cum de altfel s-a dovedit la fiecare aniversare istorică mai deosebită, colectivul de specialiști ai muzeului, împreună cu cîțiva cercetători din alte muzee au reunit într-un cadru festiv vizite la diverse muzee și monumente din Pitești, Golești, Bălcești și Cotmeana, la fiecare popas făcîndu-se expuneri, urmate de ample discuții.

La mînăstirea Cotmeana, Panait I. Panait, șef de secție la Muzeul de istorie a municipiului București, a vorbit despre istoricul acestui monument. Aparținînd celei de-a doua jumătăți a secolului al XIV-lea, construită în timpul domniei lui Mircea cel Bătrîn, mînăstirea Cotmeana prezintă particularități de construcție de care se ține seama și în restaurarea ce i se face actualmente.

În conacul Bălceștilor, momentul central al acestei manifestări — după prezentarea lui Horia Nestorescu-Bălcești, directorul muzeului, în salonul principal, s-au evocat evenimentele anului 1848, amintind celor de față figurile cele mai proeminente ale acelei frîmintate perioade: N. Bălcescu, C. A. Rosetti, A. G. Golescu, Ion C. Brătianu, I. Heliade Rădulescu, Cristian Tell, Ștefan Goleanu, Ion Cîmpineanu, Ana Ipătescu și alte nume isto-

rice, ce nu pot fi uitate, au fost reactualizate vorbindu-se de mișcarea revoluționară din Muntenia.

Tot la acest muzeu, Aurel Duța, șef de secție la Muzeul de istorie a municipiului București, a susținut o sintetică comunicare despre „11 iunie la București”, discutînd bazele unui stat român modern întemeiat pe ideile Proclamației de la Izlaz.

Cei prezenți au vizitat muzeul memorial „Nicolae Bălcescu”, după care s-a mers prin împrejurimi, în comuna Bălcești, unde se păstrează și astăzi multe urme ale familiei revoluționarului Bălcescu.

La Golești, în incinta bogatului muzeu, conduși de Vasile Novac, directorul acestei instituții, s-a relatat oaspeților conjunctura politică a acelor vremi, în care reprezentanții familiei Golescu au avut un rol însemnat.

Grupul de participanți a făcut un popas în Muzeul viticulturii și pomiculturii din Golești, din imediata apropiere a Muzeului „Golești”, interesant prin diversitatea locuințelor și a mobilierului popular expus în interior.

În final s-a vizitat biserica din Golești, căreia i s-a făcut o scurtă prezentare.

Prețioasele explicații oferite de Petre Dache, directorul Muzeului de istorie a municipiului București, în fiecare punct de oprire au întregit ansamblul de impresii asupra evenimentelor evocate.

Deși această manifestare s-a și putut bucura de o mai largă participare i s-a adus memoriei evenimentelor petrecute la 1848 omagiul ce i se cuvenea.

Pînă anul viitor, cînd se vor împlini 125 de ani de la aceste evenimente și se vor organiza desigur ample sărbătoriri pretutindeni, salutăm acțiunea

Muzeului de istorie a municipiului București, astăzi, fiind s-au transformat în realitate cuvintele lui Nicolae Bălcescu din 1850: „...Va veni ziua fericită, ziua izbîndirii, cînd omenirea întregă

se va scula...; atunci nu va mai fi nici un om roșu nici nație roabă, nici om stăpîn pe altul, nici popor stăpîn pe altul, ci domnirea Dreptății și Frăției!”.

Aurora BĂDILĂ

„MĂRȚIȘORUL — UNIVERS ARGHEZIAN”

În urmă cu cinci ani, la 14 iulie 1967, se stingea din viață autorul „Florilor de mucigai”, Tudor Arghezi, despre care G. Călinescu spunea în 1927 că îl socotește drept „cel mai mare poet contemporan al nostru” (volumul „Ulyse”).

Ca un gest de profund respect față de cel ce prin ale sale cuvinte potrivea a înobilat cu sensuri noi limba noastră românească, în ziua împlinirii celor cinci ani, în 1972, a fost adus un delicat omagiu, chiar la locul „așezămîntului Mărțișor”, care va continua să-și primească cu aceeași ospitalitate prietenească musafirii, devenind casă memorială.

Muzeul literaturii române, sprijinit de familia scriitorului, Mitzura și Barutu Arghezi, a inaugurat în acest cadru expoziția omagială „Mărțișorul — univers arghegian”, organizată în interiorul miniatural al atelierului utoipografic, ce poartă denumirea „Potigraful Mărțișor”, care amintește însușirile de „scriitor și meșter tipograf” ale lui Tudor Arghezi.

În mijlocul unui mare grup de iubitori ai artei argheziene, Alexandru Oprea, directorul Muzeului literaturii române, a rostit un cuvînt de salut, evocînd perioada plămîuirii atîtor creații cunoscute ale marelui poet.

După cuvintele scriitorului Paul Anghel, apropiat colaborator al edițiilor volumelor de opere argheziene, au fost invitați actorii Lia Sahighian,

Irina Petrescu, Lucia Mureșan, Nicolae Brancimir și Virgil Ogășanu, care au citit stihuri de adîncă emoționalitate din opera poetului.

În grădina Mărțișorului, gazdele, Mitzura și Barutu Arghezi, au adresat o caldă invitație celor de față de a trece pragul locuinței maestrului Arghezi, a cărei poartă va rămîne „de-a pururea deschisă”. Vizitarea interioarelor Mărțișorului, „patru literaturii mele” — cum o numește Arghezi însușită aproape 30 de ani de robuțetea făuritorului de „slove de foc”, a încheiat festivitatea omagială.

Ritmul cadențat al „Testamentului” răsunînd în foșnetul umbros al pomilor roditori din curtea Mărțișorului, expoziția omagială și deschiderea casei memoriale au oferit vizitatorilor o atmosferă caldă, umană, proprie nostalgiei versurilor poetului. Un gînd frumos unanim s-a îndreptat spre cel ce și-a făcut un crez din locuința sa: „...Te-am ridicat pe-o coastă de izvoare / Și-mprejmuindu-ți liniștea cu aștri, / Te las albind prin pomi din depărtare / Cuib fermecat, ca din cocori albaștri”.

Merită felicitată ideea acestei manifestări de omagiu și promptitudinea înfăptuirii ei, la prietenul „Mărțișor”, în casa marelui Arghezi.

Aurora BĂDILĂ

DESCHIDERE A CASEI MEMORIALE „OTILIA CAZIMIR”

fotografii, mape cu corespondență, mărturii ale epocii literare ieșene a Otiliei Cazimir.

Pe placa memorială sînt înscrise cîteva frumoase versuri:

Unde mi-e inima, florilor?
Dăruită-i, demult, tuturor...
Cînd o fi să mă duc,
să mă duc,
Pentru voi am să-ntrîz din mers,
Să mai rup, să mai fur, să v-aduc,
Cîte-un gînd, cîte-un vis, cîte-un vers...

Otilia Cazimir

La festivitatea inaugurală a luat parte o numeroasă asistență — iubitori ai poeziei, cititori și admiratori ai Otiliei Cazimir; cuvinte omagiale au rostit prof. Ioan Arhip, directorul Complexului muzeistic Iași, și prof. univ. dr. doc. Constantin Ciopraga.

Livia RUSU

Sîmbătă, 10 iunie a.c., la Iași, a avut loc festivitatea de deschidere a Casei memoriale „Otilia Cazimir”, din str. Bucșinescu nr. 4. Casa păstrează Intocmai atmosfera in care a trăit și a creat scriitoarea, adăpostind obiecte de familie, manuscrise,